

***

Туйга бардым мин бүгөн: эчтем кымыз;
Кеше бик күп — бүлмәбез булды тыгыз.
Күп эчелгән — шартлый язды корсагым;
Һич үкенмим, андый туй булмас тагын.

Итчеләр, тиречеләр бик күп иде,
Ит исе, тире исе аңкый иде;
Таз Сабир, Сучы Шакир, Күктәк Галим
Чакырылган, Мөрсәлим һәм Мөстәкыйм.

Бар да сөйли кайда нәрсә алганын,
Бу базарда күпме табыш калганын.
Шул кадәр туйдым тире, ит исенә,—
Валлаһиғазим, икенче бармамын!

1903 ел